

EXPUNERE DE MOTIVE

a propunerii legislative pentru completarea art. 143 alin. (1) din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare

1. Motivul emiterii actului normativ

În prezent, Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal stabilește la art. 491 că:

„(1) În cazul oricărui impozit sau oricărei taxe locale, care constă într-o anumită sumă în lei sau care este stabilită pe baza unei anumite sume în lei, sumele respective se indexează anual, până la data de 30 aprilie, de către consiliile locale, ținând cont de rata inflației pentru anul fiscal anterior, comunicată pe site-urile oficiale ale Ministerului Finanțelor Publice și Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), sumele prevăzute în tabelul prevăzut la art. 470 alin. (5) și (6) se indexează anual în funcție de rata de schimb a monedei euro în vigoare în prima zi lucrătoare a lunii octombrie a fiecărui an și publicată în Jurnalul Uniunii Europene și de nivelurile minime prevăzute în Directiva 1999/62/CE de aplicare la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri. Cursul de schimb a monedei euro și nivelurile minime, exprimate în euro, prevăzute în Directiva 1999/62/CE de aplicare la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri se comunică pe site-urile oficiale ale Ministerului Finanțelor Publice și Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației.

(2) Sumele indexate conform alin. (1) și (1¹) se aprobă prin hotărâre a consiliului local și se aplică în anul fiscal următor. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(3) Dacă hotărârea consiliului local nu a fost adoptată cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de expirarea exercițiului bugetar, în anul fiscal următor, în cazul oricărui impozit sau oricărei taxe locale, care constă într-o anumită sumă în lei sau care este stabilită pe baza unei anumite sume în lei ori se determină prin aplicarea unei cote procentuale, se aplică de către compartimentul de resort din aparatul de specialitate al primarului, nivelurile maxime prevăzute de prezentul cod, indexate potrivit prevederilor alin. (1).”

În cazul în care consiliul local nu adoptă hotărârea cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de 31 decembrie, practic locuitorii unității administrativ-teritoriale sunt pedepsiți cu majorarea cotelor la nivel maximal.

Cu toate acestea, cei vinovați de această situație sunt consilierii locali, care fie nu au aprobat propunerea primarului privind taxele și impozitele locale, având posibilitatea de a propune amendamente, fie au absentat de la ședința de consiliu local, fie au stat complet în pasivitate, chiar și în cazul în care primarul nu a propus hotărârea, în termenul prevăzut de art. 491 alin. (1), respectiv 30 aprilie.

În acest context, răspunderea consilierilor locali este una **pur politică**. Având în vedere jurisprudența Curții Constituționale a României referitoare la dizolvarea consiliului local că este o sancțiune pentru inactivitate, acesta fiind obligat să fie activ pentru a rezolva treburile publice, apreciem că răspunderea politică pentru situația prevăzută la art. 491 alin. (3) trebuie să fie una efectivă și cât mai apropiată de momentul încălcării dispozițiilor legale.

„17. Așa cum a reținut Curtea în jurisprudența sa, principiul autonomiei locale consacrat la nivel constituțional prin art. 120 alin. (1) nu justifică existența unei autonomii de decizie în afara cadrului legal de funcționare a consiliilor locale, a cărui respectare este obligatorie (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 1.567 din 19 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 22 ianuarie 2010). Totodată, prin Decizia nr. 1.347 din 13 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 16 decembrie 2011, Curtea a reținut că dizolvarea de drept a consiliului local, atunci când nu se întrunește timp de două luni consecutiv, **constituie o sancțiune pentru inactivitatea acestuia, instituită în scopul de a evita paralizarea activității autorităților administrației publice prin care se realizează autonomia locală și se rezolvă treburile publice în comune și orașe.** Or, din această perspectivă, prevederile de lege criticate nu numai că nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției, ci, dimpotrivă, oferă mijloacele concrete prin care acestea capătă eficiență. Cazul de dizolvare de drept a consiliului local cuprins în dispoziția legală criticată a impus instituirea unei sancțiuni pentru neîndeplinirea rolului constituțional al acestei autorități administrative autonome, stabilit prin art. 121 alin. (2) din Legea fundamentală (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.347 din 13 octombrie 2011, precitată)” (CCR, Decizia nr. nr. 708 din 27 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. a) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001).

Din acest motiv, propunem completarea cazurilor de dizolvare a consiliului local cu următoarea situație: „în cazul în care consiliul local nu a adoptat hotărârea referitoare la taxele și impozitele locale, în condițiile art. 491 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal”.

2. Impactul socioeconomic

Impactul socioeconomic este unul pozitiv, având în vedere că aleșii locali vor fi mai responsabili în fața comunității locale.

3. Impactul financiar

Propunerea legislativă nu are impact bugetar asupra bugetului general consolidat.

4. Impactul asupra sistemului juridic – nu este cazul.

5. Consultări derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ

În vederea elaborării prezentei propuneri legislative, am consultat mai mulți aleși locali din România.

6. Activitățile de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ

Propunerea legislativă urmează să fie publicată pe site-urile Camerei Deputaților și Senatului, urmând să fie adusă la cunoștința publicului, care poate formula observații.

7. Măsurile de implementare – nu este cazul.

În numele inițiatorilor,

Alexandru Kocsis-Cristea

▲

